

כרטיסיות חיבורים - פעולה ליום ירושלים

לפניכם כרטיסיות חיבורים. בכל כרטיסייה סיפור או קטע על כוחה של ירושלים כעיר מחברת ומאחדת.

אפשרות א - בסיסי

קראו את הכרטיסיות עם החניכים ולאחר מכן ענו על השאלות וצרו דיון.

אפשרות ב - למתקדמים

חלקו את החניכים לקבוצות ותנו לכל קבוצה כרטיסייה אחרת. כל קבוצה תקרא ותענה על השאלות בכרטיסייה שקיבלה ובהמשך נציג מכל קבוצה יציג את הסיפור שקיבלו והתשובות שעלו בקבוצה.

אפשרות ג - אקסטרים

הביאו איתכם תחפושות ואביזרים והציגו או תנו לחניכים להציג את הסיפורים. לאחר מכן ענו על השאלות וצרו דיון.

שבוע ירושלים בבני עקיבא

מוזמנים בנוסף להנות משירי ירושלים

יום ירושלים שמח!

כרטיסיות חיבורים - פעולה ליום ירושלים

אחי אחי שלי

את מילות השיר "בלדה לחובש" כתב דן אלמגור 10 שנים לפני מלחמת ששת הימים, אלא שאז שלמה אפשטיין החובש הגדודי הציל את חייו של יוסף חגואל בלחימה בירושלים ממש כפי מילות השיר, והוא נצרב בתודעה כשיר המתאר את המקרה עליו קיבל אפשטיין צל"ש.

מספר יוסף חגואל:

ביום השני למלחמה נפצעתי ליד העיר העתיקה מהפגזות של הירדנים. פצצת מרגמה נפלה לידי ושתי הרגליים התרסקו. גררו אותי לנקודת טיפול ושלמה אפשטיין התחיל לחבוש אותי, ואז גם נקודת הפינוי חטפה אש מרגמות. מסביב כולם קמו וחיפשו מחסות, אבל אני לא יכולתי לקום. נשארנו שלמה ואני צמוד לקיר, חשופים לגמרי. הוא גרר אותי לפינת מקלט, נשכב והגן עליי בגופו. אמרתי לו: "תסתלק, חבל ששנינו ניפגע", והוא אמר לי: "אל תדאג, יהיה בסדר", הוא המשיך לטפל בי וסירב להשאיר אותי מאחור. המרגמה נפלה מטר וחצי מאיתנו ועפנו מההדף. הרגשתי שהגוף נקרע, חשבתי שאני גוסס. עצמתי את העיניים ואמרתי שאני זוכר את עצמי שלם, אני רוצה ככה למות. אבל אז, כשהעיניים שלי עצומות, אני שומע את הקולות של אלה שחילצו אותנו אומרים "קחו אותו, הוא קשה". מעמיסים אותי על אלונקה ואז אני אומר להם, "יש פה עוד מישהו". והם אמרו לי, "אין פה אף אחד". אחר כך הסתבר לי שהיה קשה לזהות אותו...

בלדה לחובש

למה לדעתכם השיר והסיפור השתרשו כל כך בתודעה?

מה ייצג החובש שלמה אפשטיין ז"ל במעשהו?

יום ירושלים שמח!

כרטיסיות חיבורים - פעולה ליום ירושלים

שומר החומות

אהבת אחים

איכר אחד נפטר. שדה אחוזתו עבר בירושה לשני בניו. אחד היה בעל משפחה והשני רווק. שניהם התגוררו באחוזת אביהם בשלום ושלווה ועיבדו יחד את חלקת השדה שבבעלותם. הם חרשו וזרעו, השקו וקצרו ברינה. את השיבולים הקצורות הם אלמו לאלומות והעמידו בשתי ערימות בשדה, ערימה אחת לכל אח, שתיהן שוות בגודלן. בלילה נדדה שנתו של האח הרווק והוא חשב: "אין זה הוגן! אין לי הרבה הוצאות. אחי עובד כדי לפרנס את משפחתו- אעביר אלומות שיבולים מהערמה שלי לערמה שלו". קם באישון לילה ממיטתו והעביר אכן מערמתו לערמת אחיו. בדיוק באותו זמן חשב האח השני: "אין זה הוגן! אושרי רב, יש לי אישה וילדים, ואחי טרם זכה לאושר כזה. אוסיף לי שיבולים מערימתי כדי שיחסוך עוד כסף להמשך חייו". קם והעביר מערימתו לערמת אחיו. בבוקר המחרת הגיעו האחים לעבודה בשדה כבכל יום, וכל אחד הופתע לראות את ערמות השיבולים שוות בגודלן! באותו לילה קם כל אחד מהם והעביר שיבולים מערימתו לערימת אחיו. ובבוקר המחרת- שוב הערמות שוות בגודלן. וכך בכל לילה ובכל בוקר- כל אח נותן לאחיו שיבולים בסתר ובבוקר הערמה כביום קודם. עד שבלילה אחד החליט כל אחד להסתתר בשדה ולהבין מדוע הערמות שוות בכל גודל. לא קרה כלום... כל אח יצא ממחבואו והלך לעבר ערימות השיבולים עד שנפגשו שני האחים באמצע הדרך והבינו את מקרה השבועות האחרונים... נפלו זה על זרועות זה וככו.

ראה הקב"ה מעשיהם של שני האחים והחליט: על מקום אחוזה זו, מקום המסמל שלום, חיבור ואחוזה- יקום בית המקדש ותשרה השכינה.

מה המשמעות של קביעת מקום המקדש דווקא במיקום זה?

לצערנו בית המקדש נחרב בגלל ההפך מהמסופר. מה אנחנו יכולים לעשות כדי להוסיף אהבת חינום בעם ישראל?

יום ירושלים שמח!

כרטיסיות חיבורים - פעולה ליום ירושלים

נכנסים בשער אחד

לאחר מלחמת ששת הימים שאלו את הרב נריה: מדוע לא נתן הקב"ה את ירושלים בידינו אז, בתש"ח, ובמה זכינו שהיא תוחזר לנו עתה? ענה על כך הרב:

הסוד של ירושלים הוא אחדות. ירושלים - עיר שחוברה לה יחדיו, עיר שעושה כל ישראל חברים. זו הסיבה לכיבוש ירושלים דווקא בששת הימים: בתלמוד הבבלי נאמר: 'לא תוכל לזבוח את הפסח באחד שעריך - לא אמרתי אלא בשעה שכל ישראל נכנסים בשער אחד' (זבחים, קי"ד, ב'). אכן, לפני תשע עשרה שנה, פרץ הפלמ"ח דרך שער ציון, ואלו חיילי האצ"ל עמדו לפרוץ דרך שער שכם. מפולגים ומפורדים היינו. אילו הצלחנו אז היו 'שניים אוחזין' בירושלים, וכל אחד היה אומר 'כולה שלי'. ירושלים היתה הופכת למקור של פירוד, לסיבה של מריבה ומדון. סלעי ירושלים היו הופכים לסלעי מחלוקת... ואילו ירושלים לא תחלקה לשבטים", היא ניתנה לעם ישראל כולו... ירושלים באה להרבות שלום בעולם. לכן, רק עתה, כשנכנסנו כולנו דרך שער אחד - שער האריות, 'הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא', רק עתה כשכולנו מאוחדים, כשבראשנו עומדת ממשלת ליכוד לאומי, כשצבאנו הלוחם הוא צבא אחד - צבא הגנה לישראל, כשמאחורינו עומדים בלב אחד כל אחינו אשר בתפוצות הגולה, רק עתה זכינו למאורע הגדול - המחזיר שכינתו לציון החזיר לנו את ירושלים!

שתפו מה מיוחד בירושלים בעיניכם.

לאחר הקמת המדינה חוברו כלל המחברות לצבא אחד - צבא הגנה לישראל. בכך נוצרו חיבורים רבים בצבא ובעם. איך מתבטא החיבור בעם היום?

יום ירושלים שמח!

כרטיסיות חיבורים - פעולה ליום ירושלים

משני צידי הקו

לאחר מלחמת העצמאות נותרה חצי מירושלים בידי הירדנים. במרכז העיר נבנה קו גבול, "הקו העירוני", שחילק את השכונות למערב העיר ולמזרחה. שכונת ארמון הנציב שנמצאת מדרום לקו העירוני הייתה עד קום המדינה שכונה מעורבת שתושביה חיו בשלום זה עם זה, יהודים וערבים כאחד. אך עם קביעת הקו העירוני נוצרה בה מציאות הזויה - שכנים וחברים מזה שנים מצאו את עצמם משני צידי של גבול חם ומסוכן. הגבול החדש והסכסוך המדיני לא השכיחו חברויות ישנות, ובעיתות של רוגע יחסי התעופפו להן מדי פעם פיתות ועגבניות מ'מדינה' ל'מדינה'.

סיפור דומה מאותה תקופה הוא הסיפור על הנזירה תרזה שהתגוררה ממש על קו הגבול. בוקר אחד הנזירה הקשישה הביטה מהחלון, התכופפה ו... השיניים התותבות שלה נפלו היישר לשטח ההפקר שבין מדינת ישראל והלגיון הירדני. בהתערבותו של המפקד עוזי נרקיס שפנה לאו"ם ובמאמץ משותף עם הירדנים - נשלחה משלחת חיפוש לשטח ההפקר, השיניים נמצאו והוחזרו לנזירה והסיפור נגמר בחיך.

מהי חברות בעיניכם?

ירושלים מחברת לא רק בינינו אלא בין כל העולם.
איזה מקום בירושלים מבטא זאת לדעתכם?

לך ירושלים

זאת ירושלים

ירושלים של זהב

ירושלים שלי...

שבוע ירושלים בכני עקיבא

יום ירושלים שמח!

